

Latvijas Republikas Satiksmes ministrijas

un

**Vācijas Federatīvās Republikas
Federālās Satiksmes ministrijas**

N o l ī g u m s

par

**starptautiskajiem pasažieru un kravu pārvadājumiem
ar autotransportu**

**Latvijas Republikas Satiksmes ministrija
un
Vācijas Federatīvās Republikas Federālā Satiksmes ministrija,**

vēloties noregulēt un veicināt starptautiskos pasažieru un kravu pārvadājumus ar autotransportu,

vienojās par sekojošo:

1. pants

šis Nolīgums attiecas uz starptautiskajiem pasažieru un kravu pārvadājumiem ar autotransportu starp Latvijas Republiku un Vācijas Federatīvo Republiku un uz tranzīta pārvadājumiem cauri šo valstu teritorijām, ko veic uzņēmēji, kuriem savas valsts teritorijā ir dotas tiesības veikt šādus pārvadājumus.

PASAŽIERU PĀRVADĀJUMI

2. pants

1. Saskaņā ar šo Nolīgumu pasažieru pārvadājumi ir pasažieru un viņu bagāžas pārvadāšana ar autobusiem. Tas attiecas arī uz braucieniem bez pasažieriem un bagāžas, saistītiem ar šiem satiksmes pakalpojumiem.

2. Par autobusiem uzskata autotransporta līdzekļus, kuri pēc savas konstrukcijas un aprīkojuma ir piemēroti un paredzēti vairāk nekā deviņu pasažieru (ieskaitot transporta līdzekļa vadītāju) pārvadāšanai.

3. pants

1. Regulāra satiksme ir regulāri pasažieru pārvadājumi pa noteiktu pārvadājumu maršrutu, saskaņā ar iepriekš izstrādātiem un publicētiem kustības sarakstiem, braukšanas tarifiem un noteikumiem, kas paredz, ka pasažieri var iekāpt un izkāpt no autobusa iepriekš noteiktās pieturvietās. Tas attiecas arī uz tādiem satiksmes veidiem, kuri ir līdzīgi regulārai satiksmei.

2. Saskaņā ar šo Nolīgumu par regulāru satiksmi, neatkarīgi no tā, kas nosaka braucienu norisi, var uzskatīt arī regulārus noteiktu kategoriju pasažieru pārvadājumus, ja pastāv regulāras satiksmes pazīmes, kas minētas 1. punktā. Šie pārvadājumi, īpaši strādnieku nogādāšana uz darba vietu un no turienes uz viņu dzīves vietu, tiek apzīmēti kā "regulāras satiksmes speciāli veidi".

3. Regulārai satiksmei, veicot savstarpējos vai tranzīta pārvadājumus, nepieciešama abu Pušu kompetento institūciju atļauja. Atļauja tiek izdota, savstarpēji vienojoties, saskaņā ar attiecīgajā valstī spēkā esošo likumdošanu. Atļauju var izsniegt uz laika periodu ne lielāku par pieciem gadiem.

4. Maršrutus, pieturvietas, kustības sarakstus, braukšanas tarifus un noteikumus drīkst izmainīt, iepriekš saskaņojot tos ar abu Pušu kompetentajām institūcijām. Tas pats attiecas uz satiksmes pārtraukšanu.

5. Iesniegumi regulāras satiksmes atklāšanai, kā arī iesniegumi par 4. punktā minēto, jāiesniedz tās valsts kompetentajai institūcijai, kuras valsts teritorijā reģistrēts uzņēmējs. Iesniegumi ar šīs Puses slēdzienu jānosūta tieši otrai Pusei.

6. Iesniegumos par 4. un 5. punktā minēto obligāti jāsniedz sekojoša informācija:
- 1) uzņēmēja uzvārds un vārds vai firmas nosaukums, kā arī iesnieguma iesniedzēja pilna adrese;
 - 2) satiksmes veids;
 - 3) periods, kādam tiek pieprasīta pārvadājumu atļauja;
 - 4) laika periods, kurā tiks veikti pārvadājumi un braucienu skaits (piemēram, dienā, nedēļā);
 - 5) kustības saraksts;
 - 6) precīzs maršruts (pieturvietas pasažieru iekāpšanai un izkāpšanai/citas pieturvietas/robežu šķērsošanas punkti);
 - 7) maršruta garums kilometros: ceļš turp/atpakaļ;
 - 8) diennakts brauciena attālums;
 - 9) transporta līdzekļa vadītāju braukšanas un atpūtas laiki;
 - 10) sēdvietu skaits pārvadājumiem izmantojamajos autobusus;
 - 11) braucienu apmaksu un noteikumi (tarifi).

4. pants

1. Turp/atpakaļ satiksme ir transporta pakalpojums, kurā iepriekš nokomplektētas pasažieru grupas tiek pārvadātas vairākos turp un atpakaļ braucienos no vienas un tās pašas brauciena sākuma vietas uz vienu un to pašu galapunktu. Šīs grupas, kas sastāv no pasažieriem, kuri ir veikuši braucienus turp, kādā no sekojošiem braucieniem tiek atvestas atpakaļ uz brauciena sākuma vietu. Ar brauciena sākuma vietu un galapunktu saprot vietu, kur sākas brauciens un to vietu, kas ir brauciena mērķis, kā arī apkārtni piecdesmit km rādiusā ap šīm vietām. Šajos gadījumos bez pārvadāšanas jārūpējas arī par pasažieru grupas pārnakšņošanas iespējām ar ēdināšanu vai bez tās brauciena galapunktā un eventuāli brauciena laikā. Turp/atpakaļ satiksmes katrā braucienā sērijā pirmais atpakaļbrauciens un pēdējais turpbrauciens jāveic bez pasažieriem.

2. Transporta pakalpojuma klasificēšanu par turp/atpakaļ satiksmi neietekmē tas, ka ar attiecīgās Puses kompetento institūciju vai attiecīgās Puses piekrišanu pasažieri dodas atpakaļceļā ar citu grupu, atkāpjoties no 1. punkta nosacījumiem.

3. Turp/atpakaļ satiksmei katrā atsevišķā gadījumā nepieciešama otras Puses kompetentās institūcijas atļauja. Iesniegums atļaujas saņemšanai jāiesniedz tieši otras Puses kompetentajai institūcijai. Tas jāiesniedz sešdesmit dienas pirms satiksmes uzsākšanas.

4. Lai saņemtu atļauju 3. punktā minētajai turp/atpakaļ satiksmei, iesniegumos, papildus informācijai, kas minēta 3. panta 6. punktā, jāuzrāda arī braucienu datumi, braucienu skaits un jāsniedz ziņas par vietu un viesnīcām vai citām iestādēm, kurās tiks izvietoti pasažieri viņu uzturēšanās laikā, kā arī ziņas par uzturēšanās ilgumu.

5. Vajadzības gadījumā Puses vienosies par turp/atpakaļ satiksmes atļauju izsniegšanas pamatnoteikumiem, atļauju veidlapām un kompetentajām institūcijām.

6. Veicot 1. punktā minēto turp/atpakaļ satiksmi, uzņēmēji ved līdzī pasażieru sarakstu, kuru, iebraucot otras Puses valsts teritorijā, jāapzīmogo tās robežkontroles iestādēm.

5. pants

1. Neregulārā satiksme ir tāda satiksme, kura neatbilst 3. panta 1. punktā minētajai regulārajai satiksmei un arī 4. pantā minētajai turp/atpakaļ satiksmei.

2. Neregulārai satiksmei savstarpējos un tranzīta pārvadājumos atļauja nav nepieciešama, ja tā atbilst:

- a) braucieniem, kurus veic ar vienu autobusu, kas visā brauciena laikā pārvadā vienu un to pašu pasażieru grupu un atved to atpakaļ uz brauciena sākuma vietu (apļa braucieni ar slēgtām durvīm), vai
- b) satiksmei, kad turp brauciens notiek ar pasażieriem, bet atpakaļceļš tiek veikts bez pasażieriem (tukšie atpakaļbraucieni), vai
- c) turp braucieniem bez pasażieriem, lai uzņemtu un atvestu atpakaļ brauciena sākuma vietā pasażieru grupu, kuru tas pats uzņēmējs iepriekš ir aizvedis saskaņā ar b) apakšpunkta nosacījumiem.

3. Neregulārās satiksmes gadījumos pa ceļam nedrīkst ne uzņemt, ne arī izsēdināt pasażierus, to var darīt vienīgi tādā gadījumā, ja šim nolūkam ir saņemta attiecīgās Puses kompetentās institūcijas atļauja.

4. Neregulārai satiksmei, kas neatbilst 2. punktā minētajiem nosacījumiem, katrā atsevišķā gadījumā ir nepieciešama attiecīgi otras Puses kompetentās institūcijas atļauja. Iesniegums atļaujas saņemšanai iesniedzams tieši otras Puses kompetentajai institūcijai. Tas jāiesniedz vismaz trīs nedēļas pirms satiksmes uzsākšanas.

5. Iesniegumos par 4. punktā minēto obligāti jāsniedz sekojoša informācija:

- 1) uzņēmēja vārds un uzvārds vai firmas nosaukums, kā arī uzņēmēja un eventuāli brauciena organizētāja, kurš pasūtījis pārvadājumu, pilna adrese;
- 2) valsts, kurā tiek sastādīta pasażieru grupa;

- 3) brauciena sākuma vieta un galapunkts;
- 4) brauciena maršruts, norādot robežas šķērsošanas vietas;
- 5) turp un atpakaļ braucienu datumu;
- 6) autobusu vadītāju braukšanas un atpūtas laiki;
- 7) pārvadājumiem izmantojamo autobusu valsts reģistrācijas numuri un sēdvietu skaits tajos.

6. Veicot 2. punktā minēto bezatļauju neregulāro satiksmi, uzņēmēji, kuri reģistrēti Latvijas Republikā, kā kontroles dokumentu izmanto brauciena formulāru saskaņā ar 1. pielikumu, bet uzņēmēji, kuri reģistrēti Vācijas Federatīvajā Republikā, brauciena formulāru saskaņā ar 2. pielikumu. Brauciena formulārs pilnā apjomā jāaizpilda pirms brauciena uzsākšanas.

6.pants

1. Atļaujas, kuras izsniegtas saskaņā ar 3. panta 3. punktu, 4. panta 3. punktu, 5. panta 3. un 4. punktiem, drīkst izmantot tikai tas uzņēmējs, kuram tās izsniegtas. Tās nedrīkst nodot citam uzņēmējam, kā arī - neregulāras satiksmes gadījumā - izmantot pārvadājumiem ar citiem transporta līdzekļiem, nekā minēts atļaujā.

2. Saskaņā ar šo Nolīgumu nepieciešamajām braukšanas atļaujām, kontroles dokumentiem vai citiem pārvadāšanas dokumentiem jāatrodas transporta līdzeklī, veicot visus braucienus, ko reglamentē šis Nolīgums, un tie jāuzrāda pēc pilnvarotas kontrolējošās institūcijas pārstāvju pieprasījuma.

KRAVU PĀRVADĀJUMI

7. pants

Kravu pārvadājumiem ar kravas automobiļiem starp valsti, kurā reģistrēts izmantojamais transporta līdzeklis, un otru valsti (savstarpējie pārvadājumi), kā arī tranzīta pārvadājumiem caur otras valsts teritoriju ir nepieciešama šīs valsts kompetentās institūcijas atļauja. Attiecībā uz bīstamu kravu pārvadājumiem ir spēkā īpaši nosacījumi.

8. pants

1. Atļauja tiek izsniegta uzņēmējam. Tā ir derīga tikai viņam un nav nododama citiem.

2. Atļauja ir nepieciešama katram kravas automobilim un katram vilcējam. Tā ir derīga arī piekabei vai puspiekabei neatkarīgi no to reģistrācijas vietas.

3. Atļauja savstarpējiem un tranzīta pārvadājumiem ir derīga jebkuram braucienam skaitam tajā noteiktajā laika posmā (atļauja noteiktam laika periodam) vai arī attiecīgi vienam vai vairākiem turp un atpakaļ braucieniem atļaujā norādītajā laika posmā (atļauja noteiktam braucienam skaitam).

4. Pārvadājumi starp otras Puses valsts teritoriju un kādu trešo valsti ir pieļaujami tikai tādā gadījumā, ja pārvadājumu loģiskais maršruts šķērso tās valsts teritoriju, kurā reģistrēts transporta līdzeklis vai arī, ja šim nolūkam ir izsniegtas speciālas atļaujas. Precizējumus var izdarīt 15. pantā minētā Kopējā Komisija.

5. Atļauja nedod tiesības veikt kravu pārvadājumus starp divām vietām otras Puses valsts teritorijā.

6. Saskaņā ar šo Nolīgumu paredzētajiem kravu pārvadājumiem ir nepieciešami kravas pavaddokumenti, kuru formai jāatbilst starptautiski pieņemtajiem paraugiem.

9. pants

1. Atļauja nav vajadzīga, pārvadājot:

- 1) priekšmetus un materiālus, kas paredzēti tikai reklāmai un informācijai (piem., gadatirgu un izstāžu eksponātus);
- 2) iekārtas un piederumus teātra, mūzikas, kino, sporta un cirka sarīkojumiem, kā arī radio raidījumu ierakstiem, kinofilmu vai televīzijas raidījumu uzņemšanai;
- 3) bojātus transporta līdzekļus (atpakaļvešana);
- 4) mirstīgās atliekas;
- 5) preces ar transporta līdzekļiem, kuru pilnā masa, ieskaitot piekabju masu, nepārsniedz 6 t vai kuru maksimālā celbspēja, ieskaitot piekabju celbspēju, nepārsniedz 3,5 t;
- 6) medikamentus, medicīnā pielietojamos aparātus un ierīces, kā arī citas kravas, kas domātas steidzamas palīdzības sniegšanai nelaiemes gadījumos (īpaši dabas katastrofu gadījumos);
- 7) pasta sūtījumus;
- 8) pārceļotāju mantu (sadzīves priekšmetus) dzīves vietas maiņas gadījumos;
- 9) dzīvus dzīvniekus.

2. Saskaņā ar 15. pantu izveidotā Kopējā Komisija var atbrīvot no atļauju režīma arī citus pārvadājumus.

10. pants

1. Atļaujas, kas nepieciešamas Latvijas Republikas uzņēmējiem, izdod Vācijas Federatīvās Republikas Satiksmes ministrija un izsniedz Latvijas Republikas Satiksmes ministrija vai tās pilnvarotas institūcijas.

2. Atļaujas, kas nepieciešamas Vācijas Federatīvās Republikas uzņēmējiem, izdod Latvijas Republikas Satiksmes ministrija un izsniedz Vācijas Federatīvās Republikas Satiksmes ministrija vai tās pilnvarotas institūcijas.

11. pants

1. Ņemot vērā ārējās tirdzniecības un tranzīta pārvadājumu attīstību, šā Nolīguma 15. pantā minētā Kopējā Komisija vienojas par nepieciešamo atļauju skaitu, kuras ik gadu nododamas katras Puses rīcībā.

2. Sevišķas nepieciešamības gadījumos atļauju skaitu var izmainīt, to savstarpēji saskaņojot.

3. Par atļauju saturu un formu vienojas šā Nolīguma 15. pantā minētā Kopējā Komisija.

VISPĀRĪGIE NOTEIKUMI

12. pants

1. Veicot pārvadājumus saskaņā ar šo Nolīgumu, abas Puses atbrīvo no nodevām par muitas pakalpojumiem un ievadmuitas nodokļiem, kā arī no atļauju režīma, ievēdot otras Puses valsts teritorijā sekojošas lietas:

- a) degvielu, kas atrodas katram transporta līdzekļa modelim paredzētajās standartvertnēs, kuras tehniski un konstruktīvi savienotas ar dzinēju barošanas sistēmu, 600 l apjomā autobusiem un 200 l apjomā kravas transporta līdzekļiem, kā arī papildus degvielu 200 l apjomā katrai uz kravas transporta līdzekļiem vai specializētajos konteineros uzstādītajai saldēšanas vai citai iekārtai;
- b) smērvielas, kas atrodas transporta līdzeklī un atbilst normālām ekspluatācijas vajadzībām pārvadājuma veikšanas laikā;
- c) rezerves daļas un instrumentus transporta līdzekļa remontam, ar kuru tiek veikti starptautiskie pārvadājumi.

2. Neizmantotās rezerves daļas, kā arī nomainītās bojātās detaļas jāizved, jāiznīcina vai jārikojas ar tām saskaņā ar attiecīgās Puses valsts teritorijā spēkā esošajiem noteikumiem.

13. pants

1. Uzņēmēju pienākums ir ievērot otras Puses valsts teritorijā spēkā esošo likumdošanu par satiksmi un transporta līdzekļiem, kā arī muitas noteikumus.

Ja transporta līdzekļa vai kravas svars un gabarīti pārsniedz otras Puses valsts teritorijā pieļaujamās normas, ir nepieciešama šīs Puses kompetentās institūcijas speciāla atļauja.

2. Ja kāds uzņēmējs vai viņa transporta līdzekļa ekipāžas rupji vai atkārtoti pārkāpj otras Puses valsts teritorijā spēkā esošos likumus un šā Nolīguma noteikumus, tās Puses kompetentās institūcijas, kuras valsts teritorijā transporta līdzeklis reģistrēts, pēc Puses, kuras valsts teritorijā noticis pārkāpums, kompetento institūciju pieprasījuma veic vienu no sekojošajiem pasākumiem:

- a) uzaicina atbildīgo uzņēmēju turpmāk ievērot spēkā esošos noteikumus (brīdinājums);
- b) uz laiku aizliedz veikt pārvadājumus;
- c) pārtrauc izniegt atļaujas atbildīgajam uzņēmējam vai anulē jau izsniegtās atļaujas uz laika periodu, kādu noteikusi otras Puses kompetentā institūcija, aizliedzot uzņēmējam veikt pārvadājumus.

3. b) punktā minēto pasākumu var veikt arī tieši pati tās Puses kompetentā institūcija, kuras valsts teritorijā izdarīts pārkāpums.

4. Abu Pušu kompetentās institūcijas, ievērojot 14. pantā minēto, informē viena otru par veiktajiem pasākumiem.

14. pants

Ja, pamatojoties uz šo Nolīgumu, saskaņā ar valsts iekšējām tiesību normām, tiek nosūtīti personiska rakstura dati, tad spēkā ir sekojoši noteikumi:

1. Saņēmējam ir tiesības šos datus izmantot tikai norādītajam mērķim un saskaņā ar nosūtītājas institūcijas noteiktajiem nosacījumiem.

2. Saņēmējs pēc pieprasījuma informē nosūtītāju institūciju par nosūtīto datu izmantošanu un tādā veidā gūtajiem rezultātiem.

3. Personiska rakstura datus drīkst nosūtīt vienīgi kompetentām institūcijām un, ja tas ir nepieciešams kriminālizmeklēšanas nolūkiem, arī Valsts prokuratūrai un tiesai. Tālāka datu nodošana citām instancēm pieļaujama tikai ar nosūtītājas institūcijas iepriekšēju piekrišanu.

4. Datu nosūtītājas institūcijas pienākums ir pievērst uzmanību nosūtāmo datu pareizībai, kā arī ar datu nosūtīšanu sasniedzamā mērķa nepieciešamībai un atbilstībai. Pie tam jāievēro saskaņā ar nacionālo likumdošanu spēkā esošie datu nosūtīšanas aizliegumi. Ja atklājas, ka ir tikuši nosūtīti nepareizi dati vai arī dati, kurus nedrīkstēja nosūtīt, tad par to nekavējoties jāpaziņo saņēmējam. Tā pienākums ir datus izlabot vai iznīcināt.

5. Cilvēkam, kura personu skar datu nosūtīšana, pēc viņa pieprasījuma ir jāsniedz izziņa par attiecībā uz viņa personu sniegto informāciju, kā arī par paredzēto tās izmantošanas nolūku. Izziņa nav jāsniedz, ja sabiedriskās intereses to nedarīt dominē pār izziņas sniegšanā ieinteresētās personas interesēm. Tiesības iegūt izziņu kopumā izriet no nacionālās likumdošanas.

6. Datus nosūtošā institūcija, nosūtot datus, norāda to dzēšanas termiņu, kas jāievēro saskaņā ar spēkā esošajām tiesību normām. Neatkarīgi no šiem termiņiem nosūtītie personiska rakstura dati ir jādzēš, ja zūd nepieciešamība pēc tiem.

7. Institūcijām, kuras Puses pilnvaro realizēt šo Nolīgumu, ir pienākums personiska rakstura datu nosūtīšanu un saņemšanu dokumentāli fiksēt un efektīvi aizsargāt nosūtītos personiska rakstura datus pret patvarīgu pieeju, patvaļīgu to izmaiņīšanu vai publicēšanu.

15. pants

Lai nodrošinātu šā Nolīguma pienācīgu izpildi, Pušu pārstāvji izveido Kopējo Komisiju, kas sanāk kopā pēc vienas no Pusēm pieprasījuma. Ja nepieciešams, Kopējā Komisija, piedaloties citu kompetento institūciju pārstāvjiem, izstrādā priekšlikumus, lai piemērotu šo Nolīgumu satiksmes attīstībai kā arī likumdošanas izmaiņām.

16. pants

Pauses paziņo viena otrai par šā Nolīguma 3., 4., 5., 10., 13., 14. pantos minētajām institūcijām.

17. pants

Šis Nolīgums neskar Pušu tiesības un pienākumus, kas izriet no citām to starptautisko tiesību saistībām, tajā skaitā Vācijas Federatīvās Republikas saistības sakarā ar dalību Eiropas Kopienā.

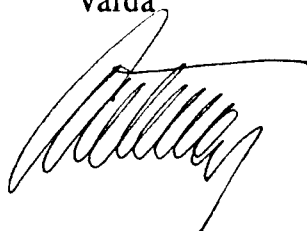
18.pants

1. Šis Nolīgums stājas spēkā vienu mēnesi pēc tā parakstīšanas.

2. Šis Nolīgums tiek noslēgts uz nenoteiktu laiku. Katra Puse var to rakstiski anulēt. Šajā gadījumā Nolīgums zaudē spēku sešus mēnešus pēc tam, kad otra Puse saņēmusi paziņojumu par Nolīguma anulēšanu.

Sastādīts Rīgā, 1993.gada " 5 ." aprīlī divos oriģināleksemplāros, katrs no tiem latviešu un vācu valodā, turklāt visiem tekstiem ir vienāds juridisks spēks.

Latvijas Republikas
Satiksmes ministrijas
vārdā

Vācijas Federatīvās Republikas
Federālās Satiksmes ministrijas
vārdā

